

Milan Koch

Trolejové nebe /1971/

psanec floyd m. k. 1971

Na každé stanici stojí nejméně jeden člověk

Jestliže má člověk tak velkou hodnotu jak se říká, pohybují se tedy po ulicích nesmírné hodnoty.

Cvrčci necvrlikají na ulicích. Jdem kupředu. Je to pokrok. Lidé se pohybují po ulicích jako mouchy po skle. Vklouznu-li do zástupu a potom se z dálky na sebe budu dívat, uvidím se jako ostatní. Tu a tam potkám známou tvář, kterou jsem předtím nikdy neviděl, budu ji chtít oslovit a pak mi to nedá a zatknou se za nejbližším rohem pověstného domu Lucerna, kde se přede mnou zčistajasna objeví protichodec a mě se zmocní radost, která jej bude chtít ohmatat od pudy pod ním až ke konečkům vlasů jeho starobylé hlavy.

Budete chtít věřit spoluchodci, který se Vás zeptá s touhou dostat se do ulice na ulici v které právě je? – – A tahle ulice je úzká!

Lidé se už ustrašeně neohlíží po svých pronásledovatelích jako za války. Jen muži pokukují po krásných ženských nohách a ženy nahlíží do výkladů a ptají se po novinkách v prádle. V podchodech vyhlíží kapsáři staré babičky, které by okradli o důchod, a strážci pořádku mlátí degenerované chuligány. V tramvaji občas někdo někoho pustí sednout a začervená se, když se mu poděkuje. Před deštěm se už neschováme a odpouštíme kuřákovi odhozenou cigaretu, která dopadla právě na náš nový šusták, protože víme, že nás nemohl vidět, jinak by to neudělal.

Trolejové nebe

Nebe je vodivé
kdo se bojí ať nechodí do ulice
na střechy tramvají se sypou hvězdy
Lev je svržen z trůnu
červené opičky drbou se za ušima
Už žádná populace!
Černé troleje udrží ještě oblohu
než se zhroutí
Děšť neuhasi Vltavu
Založte Marxe na desáté stránce!
Dav lidí vybíhá z podchodu
Zachraňte svůj strach!
Hliněná obluda kouří ameriky
pozdravujte ji ode mě
Ptejte se přitom na cenu zboží
dostanete to ono nebo ono to
Pracky nahoru
občas něco vzlétne
holubice míru
netrefí domů
Budu mít ještě příležitost vás vidět
Marně milujete kořínky pelyňku
dobrý hotel drahý hotel
tam není zde
tam je člověk kterého myslím
Nebe je samá čára
věčnost v tečce se obrací na kolenou
kdo chodí s otevřenýma očima
dostane prach do panenky
Lovci natáhli tětivy
jedna kapka v dlani celé moře mezi prsty
– – nevím vůbec z čeho je to město
kanalizace slouží lidu
především lidu
uctěte krávu svini a ryby
Utněte hlavu nebi
troleje chrápou jako když pilou řeže
Žije krademe lžeme
perem se a milujem
Ó Bleskometný!
sáhni si pro mě
frekvencí do kaluží
Jsem vedoucí velkého podniku
srovnám se se zemí
– každý není velký jako vy
houžvička přešla do tábora míru
občas něco vznikne
spoutejte se řemeny
Jsem mocný jako žok lišejníku
Zeus pohnul palcem

oltáře vzlétly nad troleje
tajné dveře se otevřely
lezu dolů a rozmlouvám s mrtvými dojmy
a hřebíky trčí
trčící hřebíky se proměňují ve vlasy
Neuhnu dokud nenajdu vladykův nůž
Ozdobený býk musí dostat ránu
Pyšně ukažte svoji bolest!
nad jámou jsou položena prohnílá jen prkna
je třeba naplnit pera aby psala
zalejte parky
vyryjte události do kůže dobytka
není třeba věšet pravdu na hřebík
slunce je pusté
Eos kráčí po drátech
mávám děti
a křu se o kozí srst
Kdo vyhraje bude jmenován výhercem
ale hrst zůstane hrstí
Spasitel vejde do češtiny
hrkot troubí mechanismy
mávám dešti
Biskupův sandál se vláčí po dálnici
město proroků dostalo novou církev
Uplatněte se
přibijte se na kříž
podepište svědomí
Opuštěná místa jsou na obličejích
a obličejé čekají na mou pěst
Vosk je klidný dokud se nezahřeje
Projevte svoji vůli tak že si ji vzájemně
nadiktujete
Když je někdo mrtvý nemusí se tvářit že
je mrtvý
když je někdo mrtvý nemůže zkřivit palec
nápadem ani nápadem
Nový zákon nakuká apoštoly jako Starý zákon
Vzdálenost je krápník
otevřete špičky jazyků
rozhněvané noční čepice
leží v sodovkových lahvích
a slepý zármutek se hrůzou třese před
nudou
Slunce opilé bednami dynamitu otevírá
drátěnými prsty rýžové dveře
Před kavárnou leží píchlá duše
od kola
Soulad zapustil kořeny v řepě
Omítnuté domy kloužou ve vzduchu
Tráva roste v sejfech
Dlouhá karavana kráčí městskou pouští
vzvednout farmáře z vězení
dokud je všechno dovoleno

je dovoleno jen jedno
čekat
ale tajně
pokud není nic dovoleno je dovoleno vše
ruka spravedlivého je oprávněna klesnout
dějiny se tvoří bez vyzvání
člověk nesmí být mlád
Nic se neděje
zapařovače leží na stole bez benzínu
kouzlo odešlo do náramkových hodinek
některá nářečí krátí délku
porážka nesmí být okrášlena věnci
Co vidím je stín
jak daleko sahá odvaha
co vidím je stín
tak daleko sahá odvaha
jsme o nebe kratší
co pomůže když se jednotlivec
vysloví proti
Máme ještě smysl pro legraci
nějaká prabytost okousala první příčinu
do kruhu
kam náleží pohyb
Těhotné černošky budou mít malinké černoušky
Hodím cihlu k obloze
a počkám až spadne
někomu na hlavu
V lenosti probouzí se strach
dříve než tramvaj třikrát zazvoní
o maskovací pláště přátelství
Ctnosti jak kapky deště ztrácejí se
v dlažkách na chodníku
Samolibost bude šťastna dokud neupadne
Věrnost vynálezem pýchy rotuje nad deštníky
rozkrojte dorty pro milované
šťěstěna se chichotá
podnikáme život
La civilisation étiole les ames
mravenec píše dějiny energie
nebe je silné jak je modré
umění může přetrvat vesmír
panství estetiky prdí do paštiky
reflexe prší osobami
Vážné věci jsou vážně k posrání
L'uomo, la bestia et la virtù
Blecha předjíždí budoucnost
Osud přestal být osudem
jistota váží dvě kg
lež žárli na pravdu
Zvyk je mašina
Odrůda koulí očima
znovu a znovu herec hraje herce
někdo padnout musí

Naplňte slova svým smyslem
Čím člověk jest tím zůstane dvě hodiny
Měsíc se koulí po neonu
Samo mě to zabije
každý měl otce
každé ráno znovu do bot
Praživel Bytí
diskvalifikoval energii
Sežerte si hanopisné papyrasy
Lidé jsou tu proto aby se navzájem
strkali a na sebe tlačili
v tramvaji
Dávejte si pozor
Bludný kruh se omarodil
healthy minded attitude
Poslední velryba byla harpunována
Poslední želva byla vykuchána
poslední produkt
člověk
byl vychutnán
zmiji zůstal poslední jedový zub
tomu kdo zůstane naposled
Asociál nevykne osudu
knowledge is power
bystré hlavy vyslovují nedůvěru
Zákon potřeby není šavle
Albatros perutě své nepostřehl
slzy zadržují vědomí
Země nespátřila nic vyššího
Prazjev se potopil do Vinety
Veliký hněv zachvátí naději
potomci objeví několik nesmrtelných
díky jim
se můžeme pohybovat z jednoho konce
vlasti
na druhý
Je k nerozeznání světlo od slunce
Prozkoumejte zkamenělé červy
které vás odvedou na vojnu a mír Tolstého
bude to velmi pěkné
bude to světelný kuželník záminek
samá morseova značka
Vraťte hlavám jejich divokou barvu
Ptáci mají už před narozením
zajištěna křídla
a člověku rezervují v hospodě
jednu židli
ostré meče dlouhá kopí koktající hlavně
Vysílám fluidum na své čtyři hvězdy
do souhvězdí Bílého tygra
tam zplodím všechny věci znovu
k jejich konci
mramor mi dejte

Nebeské varování z pěti prvků
vykřikne leknutím
Dosti na tom hráz je tu
když vše již přešlo
stačí zavřít oči a největší dílo je
v Pánu
Krátký životní úděl dlouhá životní
beznaděj
tomu kdo tu zůstane naposled
věc je buď taková nebo taková není
žít je vládní zákaz
pracovat je vládní povolení
práce je dřina
trapný pocit nezasloužené pohany
práce je život
skoro jako klášterní hrobka
vláda je život
a její srdce není zlé a není dobré
I pud má své pudy
pud vystrčil hospodář před konírnu
pud vystrčil hospodáře
pud vystrčil své růžky
pud vykládá svou nejasnost čistě pudově
čistě pudově zvíří jen prach
duše ještě chrápe
troleje nejsou ještě nataženy
Kdo určí můj postoj
Vševše je v základě pozitivnosti negativní
špendlíkem píchnut balón
nikdy nevzlétne... Vysoké musí splynout
Kráčíme po chodníku ale kráčíme
Beduinští pastevcí vyhnali stáda do Krkonoš
Logika zůstala celá a kousek
Vysoké musí vylézt po nízkém
Rekové sneste kukaččí vejce
dítě pokory je neplodné
Křesťan není z Prahy
Kriminál není prostředek ale účel
masa ani jedinec
plně si vědomo příbuznosti
bílé lidstvo klade ruku na černou tvář
buď hodná
Hodina obžerství volá na šibala
potřebujeme 14 milionů zbabělců
Pasáty krouží nad otázkou
Hrobka ve Fang se rozpadla
dnešní nebe je zároveň nebem budoucnosti
Led trvá nejméně a nanejvýš jednu zimu
a pak se rozpustí   Věčný led
onemocníme vodou
onemocníme ve vodu
Co nemá začátek bude ho mít
Udám své stáří národnímu výboru

svazky knih mohou být zatím roztrhány
budu i bez vás
Očistec je zmeškán
nikdo nechce být obelhán
proto se důmyslně lže
Lidskou tvář nespatriš nikdy, nýbrž uzříš ji
teprve když tě mine
jako zmetek zmatku zázraku
prvé nic druhé nic než jména
Čím bude ospravedlněna hodnota
první slabikou
nejsme-li sousedé
Tuons-les par le rire
Bonaparte blíží se pevnými kroky
ale do Dolních Měcholup se nedostane
Žuchlo to bouchlo to
Paní Hlouhost se zasměje
a s palcem oběšence na krku
Odznakem nebe je trolej
Játra shořela na drátech
ukradnu 1000 korun prací
smutné je že je vrátím
Vracím vaše vzdělání
jednou vám ho oplatím
úroky podstatně žádné
Mon siège est fait
Čínané vpadli do Indie

Čekárna tu není

Stojím a čekám

    stojím jen venku

Je horko

Zima je

    stojím jen venku

Na co na koho čekám nevím –

a tak stojím a čekám

    a čekárna tu není

Každou středu večer

Každou středu večer
když se slezou kamarádi
vybuchují na okraji galaxie
okvětní lístky Stvořitele
a z kaňky se rozlévá slovo
Láska
do trávy zapomenutých oběžnic.

Každou středu večer
černá tuš se uhníždila v levém oku vrabce
a hvězdy svítí jak slepá víra
a jejich zář padá na hlavy
nadsazených koňů uvězněných v kapotách
před vinárnou
století.

Každou středu večer
porodnice našlapané větrnými pytlonoši
vypravují sférám kašlem
o koupacích vanách zápasníků
o zarudlých mandlích odvahy
a o slepém mládenci a šílené jeřábniči.

Každou středu večer
zapadá slunce za baráky
a když si vláda nevyčistí hubu
bude jí z ní ve čtvrtek ráno
smrdět jak z kanálu.

Každou středu večer
s plácačkou nechodí se na lvy lvoucí
spatří-li masa sebe na svém vůdci
má strach ze svého vůdce
je vyhráno pro vůdce
boj může začít.

Každou středu večer
stát je něco jako Bůh –
toto mínění o státu není proto
že jest
nýbrž proto
že není.

Každou středu večer
láme se týden ve svěráku času
unikneme nástrahám které jsme na sebe nalíčili
klovneme parchanty fantazie
zobákem bílého havrana
a jak si ustelem tak si lehnem
každou středu večer. Tak ahoj.

Šel jsem za Fandou

Šel jsem za Fandou
proti tomu byli ostatní nic
to se nedá popřít
hlavolamy dostaly svoji porážku
Odškodnění musí vzít jed
aby zůstalo čestné
Zničení národa si však každý
představuje jinak
Schéma náhod je hotovo
Život je vydrancován
Provazy zmatení posraly svou formu
Hulákadla zapřísahají velkomyslnou
duchaplnost pouličních světél
Všichni ti padlí andělé se smějí
zkamenělí strašní jedinci
hrají na flétnu
Z pootevřených okýnek taxíků
se valí zmrzlá pára
za chvíli uhodí hodiny
Prostřední je prostřední
mezanin rozbil svůj stan pod
Prvním patrem
Příležitost je trest
Surcum corda
po schodech do čtvrtého patra
schodištěm řítí se schody
výtah frknul do oblak
dítě není člověk
žena nezná muže muž ženu
Šel jsem za Fandou
palec vyvolal zvonění za dveřmi
beru to na sebe
- - - Fanda nebyl doma

Kdo jsi pondělí?

Dácie s rukama spoutanýma za zády
sedí na hromadě domorodých zbraní
samet tváře šustí jí rytinami přitažlivosti
Prudké acetylenové světlo ošlehlo
krajský soud bílým hmyzem
Světla Nejvyššího
gladiátorovy oči nepotřebují povzbuzení
Anglické flotily vzdávají čest výstřely
usmrkaným králům zmizelého století
Duch masy se válí na hnoji
z oranžové píce
daně smrdí penězokazectvím
vládnoucí třídě se chvějou kolena
a národ pomalu za ní kulhá kovářskou výhň
dřevěné schodiště strašlivě vrže
pod kroky drůbeže
Cukr zůstane sladký pokud
jej gilotinové nůžky nezamění se solí
tamto pak je větší než toto menší
než tamto větší
dvojnásobné dvojnásobným dvojnásobného
V pondělí umírá nejvíce sněhuláků
zítra bude námořní bitva
kujný sifon podbuzení
neznamená že když mám z něčeho strach
že si toho něčeho mám nutně vážít
Kdo je z těch dvou ten třetí
satan předhodil sám sebe a neví kde je
Z propasti hrůzy zrodila se narkóza
jistý tajný plán nedozrál
Zákon o zachování energie má pokušení
nezachovat energii
proč je pondělí pondělím
a pravdou pravda
Brány logiky kosmických rozměrů
rozlouskly elektrickým šokem
lískový ořech smradu
Pod Mendělejevovou periodickou soustavou
prvků
leží zápalné šňůry
od živého masa do krve
od milého to nebolí
ptám se pondělí kdo jsi pondělí
a nicota vesmíru je lynčována
devíticásým karabáčem přízračného rozumu
krve vyhozené na nulátko azuru

Obchody otevírají v devět

Roleta byla vytažena
inventury jsou zrušeny
vše je skoro zadarmo
už se nekrade
jen loupí
Zašel jsem do papírnictví
stůj ve frontě školáku
„Co si budeš přát“
přání jsou nakažlivá
odborník neodborník
„Čím vám mohu posloužit“
chyt jsem prodavačku za slovo
Jedno zázračné plnicí pero
jedny omalovánky strýčka Klementa
jeden kalendář na rok 9999991
bílé nelinkované sešity v zelených deskách
metrák modrých propisovacích tužek
bílé křídly celou krabici bílých kříd osvěty
pár balíků čtverečkovaného papíru čtveráctvím
jeden zápisník pro věčnost
pusťte mě za pult
rozbijte kalamáře smrti
objednejte do tří neděl gumu na vzpomínky
Prodavačka mně podala účet
venku čekala revoluce
zaplatil jsem životem
zítra
obchody otevírají v devět
jen válka jim v tom může zabránit
když je pracovní klid
obchody v devět neotevírají
ale nebe je pořád otevřené
v nebi nejsou obchody

13 minut Šumavská

Je nutno zrušit listí na stromech
první autobus jede ve čtyři čtyřicet
první směna ranní směna
Jedna houska v parní pekárně stojí
osmdesát halířů
- : - nedělám si naději že ji sním
když si ji nekoupím
nikdo mi housku zadarmo nedá
staré tvrdé olezlé plesnivé housky
to snad ano
První autobus jede ve čtyři čtyřicet
teď je čtyři dvacet devět
Čí ruce mě koupí
čí hlava mě koupí
čí nohy mě koupí
- : - obloha je velká ale já jsem větší
svařený natupo
svým vlastním viděním
Bůh nebyl nikdy vlastnictvím
houska ta ano
kdo ji vynalezl byl první
kdo ji koupil a snědl
pekáč to nebyl - - - -
uběhly dvě minuty
za hlavu hodím jehlu
nikdy ji nenajdu...
Pekař ji nenajde v housce
pekař má mouku a bude ji mít a budou
housky
nebudu nikdy pekařem protože za necelých
deset minut pojedou autobus
který nebudu řídit
snad mě do té doby nic nepřejede
po ránu z flámu
jezdí plno Dánů
houska s máslem by bodla
místo snídaně
to co mě nejvíce láká je postel
copak mně záleží na účtě
přejeté nohy nejsou žádná účta
mrzák je náhražka
také stáří
jako mládí
Nic nového na zastávce!
autobus by tu měl být za pět minut
minuta sem minuta tam... minuty
minuty strávené v rodině je manželství
ze vší síly zbude slabost
síla není setrvačnost
Plné talíře z večeře milují mučedníky

život je ukončen úderem sekery
jízdni řád tu zůstane na památku
houska není všechno
za mnou je zeď a dveře do baráku
První cestující vynalezl cestování
první černý pasažér nebyl černochoch
a nebyl ještě dopaden
Rána se zašije zašije se děvka
zašije se dělník ale život
se nezašije protože smrt se nedá
zašít
stačí si zlomit ruku
Už vidím nějaký autobus – –
je to on?
ale není to on
teď je ve tmě
dýmající výfuky obklíčily lásku
chuť po lásce
Pět set milibarů
Autobus by tu už měl být
každou chvíli
kolik teď nábojů přichází na svět?
tiše smrdí krásná chladná a křehká
dlaždice
kvete jen několik hodin
a pak ji přejedou – – –
Autobus číslo 137 zastavil
a odjíždí bez těch kteří nepřišli
odjíždí jako léto
a já nevystoupím dokud nebudu chtít
a já budu chtít...
...tříkrát zazvoním na řidiče
protože je to samoobsluha?

Podněty

1

Nápis na zdi:
„Mám tě rád!“
– nevěřím mu...

2

Malé dítě se zastaví u řidiče.
– – – dejte mi to auto!
Řidič odmítá.

3

Hrozná neštěstí na Můstku.
Jediný komár na Václaváku způsobil
dopravní nehodu – sletěl přímo pod
soukolí tramvaje.

4

Návštěvníci automatu!
používejte veřejných záchodků
na náměstí Míru!
„Obsluha“

5

Nejsme sami! Už nejsme sami!
... Máme televizi – –

6

Ráno obvykle vstanu v 6 hodin.
Zítra vstanu o čtvrt hodiny dříve.
Mami! nech mi tu peníze na elektriku!

7

Pozor zlý pes!
40 let

8

Nejlepší střelec sám před brankou
... branka prázdná
strefil se!

9

Trochu chemikálie v krvi a je po lásce
nebo po nenávisti?
nebo – je tady Láska!

10

Zde nebylo nikoho

11 a/

Dívám se na televizi.
Hlasatel na obrazovce,
sám zcela sám.

11 B/

Dívám se na televizi.
Sám v celém baráku s cizími lidmi.

12

Stačí otočit vypínačem
a je tma.

13

Podářilo se mi rozvázat tkaničku
u boty.
Můj sen se splnil.

14

Hasiči jedou jako blázni
a houkají...
někde určitě hoří.

15

Ztratil jsem stokorunu.
Už ji nikdy nenajdu.

16

Člověk se špatným zrakem lépe vidí
v brýlích – co?

17

Lidi jedou do práce
– budou makat.

18

Konečně jsem našel v zadní kapse klíče!
... mám kde bydlet!

19

Podívejte se z okna!
Osm nových domů vyrostlo na poli.

20

Hotel je plně obsazen.
– vojáky nebo lidmi?

21

Dvakrát denně je prováděna evakuace
obyvatelstva.

22

My všichni chceme mír
– celá škola šla proto na brigádu.

23

Jsou dvě konečné pro Čecha:
na Jednom a na Druhém konci
Prahy.

1, 2, 3, 4, 5, 6

Dvoudílný silonový příčes
Světových dějin sexuality
úplně nový
tmavě hnědé pleti
třicet zvukových let dlouhý
z vášně
sežral fotografii ministra kybernetiky
v příloze televizních novin
na ostravské hnědouhelné pánvi

Strašnější než lze vypovědět II

Jak jsme tak seděli v trolejbuse
vedle sebe a proti sobě
dívali se na sebe a kolem sebe
průvodčí nám nosila lístky do divadla
a my se milovali
a my se neznali

Přišel dřív než ona

věří že přijde –
není šťastný
není rozzlobený
necítí vůbec nic
a v ruce drží květiny
jsou to růže
Hodiny v Pobřežní ulici ukazují čas
Je pět minut a půl po čtvrté odpoledne
28. 9. 1971

Trafikantka

Šílená kávově karmínová babička
na mě mluví bezzubými ústy
když jedu ze Smíchova tramvají č. 16
k Pavlovi:

„Drak! Obrovský drak ze sna
rozvrtal Václavské náměstí.“

To bylo v Preslově ulici u Dobrého pramene

Ani úvodem ani závěrem ani žízni
nebudu propagovat černého Kozla...
o to tu je prohibice
Vzorec alkoholu je určen!
Naproti v prvním patře v čísle 4
zatáhli rolety aby mohli v klidu
cucat pivo ze skleniček od hořčice
před televizními novinami
svinutými do tmy ložnice
Nebudeme je rušit
Pššš!
Já nejsem opilej...
to stromy vzdychají na nábřeží
Každému jednou zachutná
pití nebo nepití nebo chlastání piva
Každý si rád jedno dá
když je žízeň
ať je točené nebo lahváčové
hlavně že je chlazené
Chlazené chutná nejlíp
Slyšel jsem tu že se i Eskymáci dali
na pivo
ty Eskymáci z Krušnejch
Každá tyrolačka každý germán musí ochutnat
pivčo český z českých pajzlů
a musí si pospíšit
protože většinou zavírají v 11
a potom zbývá dorazit se něčím ostřejším
A tohle je hrozný beatnický pivní karneval
téhle básni zaručeně chutná pivo
a nechodí močit za roh do parku mezi růže
a konipasy sucha protože tam není záchod
a není prase
ale výtvor zdravého pivního rozumu
hašeného žízni po životě
a jinou parádičkou
Ten idiot naproti co jí rajskou příborem
a kterému před chvílí spadla vidlička
na zem kterou pak otřel do kabátu
není kníže Lev Nikolajevič Myškin
ale tvrdej levhart
určitě mu chutná pivo
na beton ho má rád
ale už na něj nemá proto před ním nestojí
pro něj je lepší jít spát s plným žaludkem
s knedlíkama houskovejma vyrábějícíma
potřebný kilokalorie
zabraňujícíma mdlobě
bílému kruhovému šílenství před očima
Ano správně nejdříve se máme pořádně najíst

ale ne přežrat
a potom teprve pít
chce to pořádněj mastnej zednickej základ
a potom teprve žunkat
čili chlastat
ale pozor na otravu
ještě jsem neviděl nikoho zakráglovanýho
alkoholem... jinak bych nepil
Ten chlápek v šustáku už je tu podruhý
a pije už svý sedmý
asi vždycky když jde okolo zastaví se na
jedno nebo na dvě nebo na tři nebo na čtyři
kající a pak jde zase po svejch
do postele po čtyřech
fantasticky zkárovanéj démon
Ta ženská v tom imitovaném kožichu sem nepatří
i když míchá nudlovou polívku špičkou
ukazováčku který má za nehtem špínu
z nádražního hajzlu
tu polívku má asi hodně slanou
protože si strčila celej kelímek
od ruskýho vejce v němž jsou tady solný doly
do svý papírový tašky s nějakou
podařenou reklamou
a ta která tu uklízí ji nevidí
ale já ji vidím
a ta která tu uklízí
má mnoho práce a starostí s nádobím
a bojí se aby do někohe nestrčila aby něco
nerozbila pro samé sklo si ani nevšimne
že u některých talířů chyběj přibory
a čínský špejle
nakonec i když pracuje stáří ji proměnilo
v žebračku která utekla z první republiky
až sem k mýmu džbánku
který jí nechci dát přestože je prázdný
strašně se diví svejma sklerotickejma vočima
nemůže pochopit že jsem si ho zadal
že jsem si na něj zvyk
jak tele na nový vrata
že si do něj dám ještě jedno
protože začal jarní večer
Měl bych si jít sednout do parku
a koukat jak to všechno kvete
jak kvete omítka
jak kvete prach
jak zpívají ptáci vysoko na střeších
a ne tu postávat a chutnat zázrak
ze severočeskýho chmelu
jen jestli letos nějakěj vyroste
jen jestli ho pro samý nový metody
nepoškoděj nějakým umělým neřádem
bude chmelu v budoucnu dost

jen jestli
lidí stále přibývá
lidé už nechtějí umírat
zvykli si na život
lidé si prodlužují život na stará kolena
všichni nakonec budou chodit do automatů
protože kvečeru jsou všechny hospody obsazené
těmi co to dnes dřív zapíchli
co to dnes chystají roztočit s kámošema
co to dnes chystají roztočit
se starejma kámošů
jestlipak budou výčepní samoobsluhy
to asi nepovolej
ve výčepních samoobsluhách by to šlo
možná ještě pomalejc
každý by si sám natočil a dobře natočil
Výčepní by pak nebyli alkoholici
ne samoobsluhy nepovolej
jedině že by se přestal konzumovat alkohol
ne k tomu nemůže dojít
na samoobsluhy si v tomto případě
nedělám naději na alkohol si lidstvo
příliš dobře zvyklo
co by jinak bylo kdyby chlast nebyl
samoobsluhy by však měli povolit
ti největší zízivci by s rovnou lehli
pod pípu a nikdo by je tam odtud nedostal
jedině nadpřirozená síla
nebo záchytka
Měl bych si přečíst nějakou pěknou knížku
v níž hrdina – alkoholik špatně dopadne
Existují v nebi pivovary a lihovary
dostane se spítar vůbec k bráně nebeské
doleze tam jeho opilá duše?
Ten co se dívá k výčepu už má dost
ale pořád se stačí ohlížet za ženskejma
A ten který odešel nebyl žádný bengálec
když se díval vrchní na nohy
která je má osřihaný
a hlavu má taky ostríhanou... sportovní hlavu
má dnes dobrou náladu
vidím ji dnes poprvé
každého zdraví a zve jej aby sem zase přišel
ale až v sobotu
to tu zase bude ona
ráda se pobaví jinak by se při práci
ukousala nudou musí zůstat střízlivá
to jí možná nevadí když má tu dobrou náladu
a plno lidí kolem
kteří svedou nějakou tu velkou řeč
která by porazila všechny filology na
lopatky vědy prodávané jak hajzlpapír
Ten s berlema může chodit bez berlí

zrovna odchází trochu kulhá
ale nebude to nic vážného
nic pro řezníka
co se mu mohlo stát
nemá to od pití
to těžko... asi nebyl očkován proti obrně
nebo je to sportovec kterého natřeli
když se sudí mrkev nedíval
nebo měl pracovní úraz
A ta žebračka se na mě dívá
co si to asi píšu a má špinavou zelenou sukni
od broumovského splavu
doufám že na mě nemrkne svým chraplavým hlasem
hulvátky... hrozně se diví jak vypadám
a že je svět naruby
a že to dřív nebylo protože byla mladá
a neměla zaostalou tuberu
Zase jsem u výčepu a ukazuju palcem
„ještě jedno“
už se to se mnou houpá
a ta výčepní ostříhaná jako trestanec taky
přitom mi děkuje protože jí dělám kšeft
má na prstě prstýnek
a děti bude mít u babičky
Pěna stříká na podlahu
a ten frantík který by měl mít už
napsaný úkoly na mě křičí
„pozor si dej ať neupadneš ať to nevyleješ“
Ten chlap který v poledne nejed se mě ptá
„kam až měl Kristus vlasy“ a
já se blbě usmívám protože je o jeho slovech
mnoho pochybností mezi lidmi
a on pokračuje
říká že ten prejt za 4,20 je opravdu výborný
že bych si měl dát taky a že si dá ještě
bramborovej salát a chce aby mu ho dali na
ten samej talířek
a za chvíli mlaská a z teplého páрку
kterej si dal k tomu mně stříká vomastek
do piva když je hlad chutná všechno
Ta holka co si nic nedá říká svému klukovi
„neodcházej ještě
mám hlad a budu jíst až doma“
Ženská v černým kabátě se uchichtla
Chodci v temný ulici sem vejrají protože
na velkých obdélníkových oknech nejsou
žádné velké neprůhledné záclony
píšu vedle talíře od guláše
a čas utíká a kluk který sem přišel taky
utíká a kupuje si jednu čabajku
Klepou tady podpatky ti co mají podpatky
každý si rád přihne třeba kofolu s rumajzlíkem
ale přihne – – Slunce si stáhlo půllitr na uši

a opilci usínají až těsně před svítáním

Stovkou přes sídliště

Je třeba vyhodit vagony vlasů do povětrí
pusťte mě k tomu
člověk není spravedlivý
ručička tachometru leze k padesátce
na zadním sedadle hraje magneták
žhavé světlo reflektorů ohmatává
smokvoňový háj paneláků
ježci zahynuli v asfaltu s rybí omáčkou
smažené cikády voní betonem
pod jazykem pneumatik šumí zazdění svišti
vždy v zatáčce
pozor na zatáčku
barvy posázené drahými kameny hltají
langusty rozdrásaných obličejů
ručička se nadzvedá k šedesátce
mysl je upnuta do mraženého ovoce
tuk na stopkách šafránu voní hedvábným
žaludkem dřevým benzínem
za lásku nekoupím zrychlení
ploché šelmy okusují mříže vězení
Stvořitel je pohyb
Kabala z ebenového dřeva kráčí po
černém pískem vysypané cestičce
nebe je propleteno pozlacenými pruty
motor napodobuje řev jaguára
otroci se vrátili noci
čin potřebuje žádost
město se svíjí na lidském podstavci
křičím plným plynem do ovzduší
země už se neotáčí
čin potřebuje reklamní ohňostroj
osvětlená okna cení zuby jak lehká pára smrti
pod kola mně skáče holohlavý Řek
mrtvý je už mrtvý
je třeba přenést ho do márnice
ručička kotví před osmdesátkou
západ neonů je vidět za kaluží
co tě nehasí to tě nepálí
ruce vlhnou na volantu
sedím v ukradeném voze
na předním skle vidím své vlastní oči
na každé kolo se najde hřebík
po karoserii klouže prostor
rychlost ještě není tak velká aby se
jí dalo ujet
i když vidím že pálím devadesát
za vteřinu mohu být ve věčnosti
každou vteřinu mohu vidět parkoviště
na hřbitově
Cítím jak zadek vozu ohmatává

světlo lítačky
o nic divnější o nic drsnější
láska není milenec
já mohu
vy musíte umřít
zahybám prudce doleva a pak doprava
ve vazbě se nečtou básně
stav bez tíže není ještě stavem bezstarostí
dívám se stále častěji do zpětného zrcátka
lítačku už není vidět
ztratila mě z dohledu
za tím se musí skrývat jakési tajemství
Ručička tacháku se přehoupla přes stovku
volant držím jednou rukou
druhou hledám pouzdro na cigarety
kam jsem dal zapalovač
otevírám okýnko
Sto deset já a mé oči
z výfukového plynu včela nenasbírá med
nejedu bez příčiny takhle rychle
mírím do hor
černé duše se mačkají ve tmě
plesnivá duha nad stěrači zahyne mokrem
odkudsi padá listí
jsem skoro pořád na levé straně vozovky
motor vztekle polyká benzín
a kilometry suší spící košile
nechci být otrokem jen proto
abych se měl líp
než se mám
Sto dvacet já a kouř cigarety
co je lepšího než pomoc přátelům
čemu se obdivuji
co je nového po vlaštovce z papíru
vypisují odměnu chlebové kůrce
Sto třicet co je v této rychlosti národem
Sto čtyřicet v tajemství je vrstva prachu
Sto padesát já a padlá paměť
rozhodně nevypadám unaveně
vyhýbám se městům
není to romantika
náležím budoucnosti?
odhaduji jak dlouho ještě pojedu
Sto šedesát nic neodhaduji
někde musím zastavit... pod širým nebem
Sto sedmdesát nemyslím
Sto osmdesát
nad Šumavou vychází slunce

Zpráva z rozhlasu

Mezi spoustou popsaného a nepopsaného
papíru
mezi zprávou a nezprávou
mezi zahraničním a domácím vysíláním
mezi pozdravy a dráty a nahrávkami
a výkřiky do telefonů
a mezi zvoněními telefonů
a chrapotem psacích strojů
mezi otevíráním a zavíráním dveří
mezi propagandou a blikáním světylek
a cigaretovým kouřem
ve vynálezu času
a oznamování času
a nadáváním na nedostatek času
tepe krev v dívčím srdci

Obsah

Na každé stanici stojí nejméně jeden člověk	1
Trolejové nebe	2
Čekárna tu není.....	8
Každou středu večer	9
Šel jsem za Fandou	10
Kdo jsi pondělí?	11
Obchody otevírají v devět.....	12
13 minut Šumavská	13
Podněty	15
1, 2, 3, 4, 5, 6.....	18
Strašnější než lze vypovědět II	19
Přišel dřív než ona	20
Trafikantka.....	21
Nemožný čaroděj člověk.....	22
To bylo v Preslově ulici u Dobrého pramene	23
Stovkou přes sídliště	28
Zpráva z rozhlasu.....	30

Tento soubor je volně k užití pro osobní a studijní účely. Komerční šíření zakázáno. Další texty z pozůstalosti Milana Kocha a ediční poznámku naleznete na stránkách Libri Prohibiti www.libpro.cz. Pokud jste v těchto textech objevili nějakou chybu, prosíme, obraťte se na editora e-mailem ondra.hornik@gmail.com.

Tento výstup vznikl v rámci zastřešujícího projektu »Paměť jazyka, svědectví literatury: analýzy literárního a lingvistického prostoru napříč žánry a kontexty«, projektu »Příprava vydání díla Milana Kocha« řešeného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy z prostředků Specifického vysokoškolského výzkumu na rok 2016.

© Milan Koch, 2016

© Bc. Ondřej Horník, student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, 2016